

Mette Frederiksens 1. maj-tale

Taler

Mette Frederiksen
Statsminister

Dato

1. maj 2020

Sted

Arbejdermuseet

Omstændigheder

På grund af coronakrisen var det traditionelle 1. maj-arrangement i Fælledparken aflyst, og talen blev derfor sendt live på Socialdemokratiets facebookside.

Det føles som lang tid siden nu, at jeg – desværre – sagde nej til at tale i Fælledparken i år. Jeg syntes, der har været for mange uroligheder – blandt andet sidste år, hvor det kom til slåskamp foran scenen.

Men jeg må indrømme, at det her. Det er godt nok meget stille. Jeg står i en nærmest tom sal på Arbejdermuseet. Holder tale på video. Og håber, at I ser med derude.

Og skulle der være nogen autonome, der også ser med. Så skal I virkelig pifte højt, hvis I skal overdøve mig denne gang ...

1. maj er dagen for de store ord. Og for de vigtigste værdier. Den seneste tid har gjort det meget håndgribeligt, hvad de ord egentlig betyder i virkeligheden.

I min levetid har jeg aldrig set så mange mennesker hjælpe hinanden. Aldrig har jeg set så stærkt et sammenhold. Aldrig har jeg set solidariteten blomstre så meget som nu.

Vi kan se, at vores indsats – hver især og i fællesskab – den nytter. Ja, den er faktisk helt afgørende.

Indtil nu har vi nået de mål, vi satte os. Vi har reddet menneskeliv. Vores sundhedsvæsen er ikke brudt sammen. Og hjælpepakkerne holder hånden under mange lønmodtagere, selvstændige og virksomheder.

De gode resultater skal vi holde fast i og samtidig – skridt for skridt – går vi en ny hverdag i møde. Regeringens strategi består af fem afgørende elementer: Vi skal teste. Flere skal bruge værnemidler. Hygiejnen er vigtig. Afstand er afgørende. Og vi skal fortsat undgå at samles mange mennesker.

Det er vores vej. Vores mål er selvfølgelig, at vi skal kunne leve vores normale liv igen.

Verden befinder sig stadig midt i en sundhedskrise. Rundt om på jordkloden har tusinder mistet livet. Der er indført udgangsforbud. Sundhedssystemer er kollapsede.

Også herhjemme har sygdommen haft menneskelige og økonomiske omkostninger. Jeg føler med alle familier, der har mistet. Firmaer der er gået konkurs. Jer, der ikke længere har et arbejde.

Heldigvis er meget også gået godt. Og flere spørger: Hvad skyldes det? Svaret er nok lettere at give engang i fremtiden.

Men jeg kan få øje på i hvert fald tre forklaringer. For det første: Vi har været gode til at samarbejde.

Som regering sagde vi til virksomhederne: Hold igen med fyresedlerne. Send i stedet medarbejdere hjem. Staten dækker en stor del af lønnen. Virksomhederne resten. Og medarbejderne selv. Ja, de bidrager med fem feriedage.

En trepartsaftale blev forhandlet på plads på rekordtid. Tak til fagforeninger og arbejdsgivere. Et enigt folketing. 10 forskellige partier. Blev enige om historisk store hjælpepakker.

Vi rykkede sammen. Vores traditionelle uenigheder syntes pludselig meget små. I fællesskab tog vi opgaven og ansvaret på os. Lyttede til hinandens ideer og forslag. Jeg håber, det fortsætter sådan.

For selvom at mange har mistet deres job. Selvom flere desværre vil følge. Så kan

vi i dag – 1. maj – også se nogle af resultaterne af de aftaler, vi har indgået.

150.000 mennesker har undgået en fyreseddel, fordi der er søgt om lønkompensation. De er sendt hjem med løn – men de har stadig et job. Der er udbetalt ca. 6 mia. kr. i lønkompensation. Vi har hjulpet over 25.000 virksomheder.

Med andre ord: Vi passer på hinanden. Og det er måske det andet, vi har lært om os selv.

Konfronteret med corona besluttede vi os for at handle. Vi nægtede at acceptere, at sygdommen bare spredte sig i befolkningen.

Vi begyndte ikke først at regne på, hvad et menneskeliv koster.

Vi insisterede derimod på, at i et velfærdssamfund. Der får man hjælp, når man bliver syg.

I Danmark lader vi ikke Fanden tage de sidste.

Den tryghed, der ligger i at vide det. At du er ikke alene. Det er en tryghed, der giver mod.

Og vi kan se, hvordan det spirer frem med nye ideer og måder at gøre tingene på.

Det er for mig at se det tredje, vi har lært.

Vi finder løsninger.

Jeg er imponeret over, hvor mange danskere der tager ansvar i den her situation. Erhvervslivet omlægger deres produktion. Finder på nye koncepter. Det gør mig stolt.

Men at danske virksomheder er dygtige til at omstille sig. Det vidste vi dybest set godt i forvejen. Lige nu ser vi præcis det samme i den offentlige sektor.

Og jeg tør godt sige. At den næste reform fra Christiansborg. Den næste

overenskomst. Den næste kommunale handlingsplan. Det får alt sammen mere end svært ved at måle sig med de forandringer, som medarbejdere og ledere har skabt sammen de sidste to måneder.

Det skal vi lære af. Vi politikere skal styre mindre. Tilliden skal tilbage. Vi skal stole på, at hvis vi tør sætte rammerne mere fri. Så finder man løsninger lokalt.

Vi samarbejder. Vi passer på hinanden. Vi finder løsninger.

Tre forklaringer på hvorfor vi – indtil nu – er lykkedes med at få smitten under kontrol, skærme os mod de økonomiske konsekvenser og nu er i gang med at genåbne.

Det kan også siges helt kort. Ét ord udtrykker det meget præcist. Samfundssind.

På en dag som 1. maj kan vi også kalde det noget andet.

Solidaritet.

Vi er i samme båd. Vi holder alle afstand. Og virussen skelner ikke mellem, hvad du tjener, hvor du bor eller hvem du er.

Men corona tager alligevel mest fra dem, der i forvejen har mindst. Mange lønmodtagere har job, hvor man er mere udsat for smitte end andre.

Jer, der er ældre eller svækkede. I bliver hårdest ramt af sygdommen.

Og jer, der er ensomme eller kommer fra udsatte hjem. I betaler den største pris for, at vi ikke kan omgås hinanden, som vi plejer.

Vi beder de svageste om at være de stærkeste. Det gør forpligtelsen for os andre så meget større. Det gælder ikke mindst, når vi nu ser fremad.

Arbejdsløsheden viser igen sit grimme ansigt. Nøjagtigt som vi så det under

finanskrisen for ti år siden.

Dengang var det jer, der havde mindst, der blev hårdest ramt. Jer med de korteste uddannelser. Og de laveste lønninger. Og ikke nok med det. Bagefter var det også jer, der i høj grad skulle samle regningen op.

Sådan må det ikke blive igen.

Genopretningen af dansk økonomi skal være retfærdig.

Og vi skal ikke kun genoprette. Vi skal også genopfinde.

Vi skal finde nye måder at arbejde på. Nye måder at organisere os på.

Og vi skal først og fremmest gøre det bæredygtigt. Af hensyn til klimaet.

I stedet for bare at gøre, som vi plejer. Så har vi muligheden for et grønt sporskifte. Vi skal ikke bare kickstarte økonomien. Vi skal også kickstarte klimakampen.

Det starter vi på i dag.

Regeringen foreslår, at der afsættes 30 mia. kr. til at renovere den almene sektor. Med en ekstraordinær indsats allerede i år. Det betyder, at vi kan forbedre lejernes boliger. Gøre noget ved skimmelsvamp og utidssvarende boliger. Det er godt for lejerne. Samtidig kan vi energirenovere. Udskifte oliefyr. Det gavner klimaet. Og de byggeprojekter, der dermed sættes i gang. Det skaber arbejdspladser. Det gavner beskæftigelsen.

Tre pejlemærker vil gå igen i de udspil, regeringen vil fremlægge. Det skal være retfærdigt. Det skal være økonomisk ansvarligt. Det skal være grønt.

De pejlemærker gælder også for regeringens mål og værdier i det hele taget. Vores signaturprojekter. De skal selvfølgelig tænkes sammen på en ny måde. Danmark og verden er forandret. Men vores ambitioner og drømme. De er uforandrede.

Det, der var vigtigt før corona. Det er også vigtigt efter corona.

For nok har krisen vist os, at meget kan foregå på nye måder. Men det har også bekræftet, at der er stor forskel på vores arbejdsliv. Det er ikke alle, der kan arbejde hjemme. Det er ikke alle, der kan mødes på Skype eller Zoom.

Tusindvis af danskere er startet tidligt på arbejdsmarkedet. Gået ud af skolen efter 7., 8. eller 9. klasse. Arbejdet hårdt. Måske om natten. Løftet meget. Mange gange.

De har fortjent en værdig tilbagetrækning. Vi gik til valg på at indføre en ret til tidlig pension. Fordi der er mennesker, der ikke bare kan blive ved med at arbejde. Corona-virussen har forsinket vores arbejde. Men kun forsinket. Ikke aflyst. Uretfærdighederne er ikke blevet mindre. Det gælder for Arne. Det gælder for tusindvis af andre gode danske lønmodtagere.

Det er regeringens ambition, at en ny ret til tidlig pension bliver forhandlet og vedtaget i år.

Lige nu skal vi blive ved med at have corona under kontrol. Og vi skal have styr på genåbningen af Danmark.

Det forhandler vi videre om i dag. Sammen med Folketingets partier. Jeg tror, det er første gang nogensinde, at jeg holder 1. maj sammen med de borgerlige partier. Det bliver forhåbentlig ikke en vane, men meget er i sandhed anderledes i år.

Vi skal genåbne kontrolleret og klogt. I en takt og på en måde, der selvfølgelig er sundhedsmæssigt forsvarlig. Vi vil ikke lade os presse til at gå for hurtigt frem.

Hvad der åbner næste gang i fase 2. Og rækkefølgen for hele genåbningen. Det præsenterer vi i næste uge. Indtil da: Tak til alle jer derude, der har set med. Og tak først og fremmest for at have holdt ud og holdt ved siden corona-krisen ramte os.

Vi holder sammen ved at holde afstand. God 1. maj.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-1-maj-tale-2020>